

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113217885
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113217885.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: M. U., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matka: M., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. I. V. XXXX/XX, X., právne zastúpená Mgr. Martinou Chorváthovou, advokátkou so sídlom A. M. XX, U. a otec: G. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. č. XX, právne zastúpený JUDr. Máriou Vajdovou, advokátkou so sídlom G. XXX, M. O. U., o úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žilinač.k. 5Co/64/2014-196 zo dňa 20. mája 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril mal. M. U., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti otcovi, ktorý bude maloletého v bežných veciach zastupovať, spravovať jeho majetok. Určil výživné matky na mal. M. U., a to sumou 30% z výšky životného minima na nezaopatrené mal. dieťa, ktoré výživné je matka povinná platiť s účinnosťou od 01.08.2013, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám otca mal. dieťaťa. Upravil styk matky s maloletým M. U. tak, že matka je oprávnená stýkať sa s maloletým, a to každý nepárny týždeň v čase od soboty od 10.00 hod. do nasledujúcej nedele do 15.00 hod.. Otcovi uložil povinnosť dieťa na stretnutie s matkou pripraviť, dieťa matke odovzdať pred vchodom domu bydliska mal. dieťaťa a matke uložil povinnosť po uplynutí doby stretnutia dieťa otcovi vrátiť späť na tom istom mieste. Vo zvyšnej časti súd návrh otca zamietol. Týmto sa zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina, č.k. 30P 136/2012-73 zo dňa 23.01.2013, v časti o výchove a výživnom na mal. M. U.. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že skutočnosť, že matka sa vydala a zariadila pre maloletého detskú izbu, ešte sama o sebe nedáva záruku, že matka bude vedieť zabezpečiť starostlivosť o mal. M.. Ako vyplýva zo správy detského psychiatra (č.l. 165) zo dňa 30.07.2013, mal. M. určitým spôsobom odmieta manžela svojej matky, preto by aj z tohto hľadiska nebolo v záujme maloletého, aby bol v osobnej starostlivosti matky. Zároveň v starostlivosti otca neboli zistené žiadne nedostatky, maloletému od septembra 2014 zabezpečil materskú školu, podľa potreby s ním navštevuje lekárov a vytvára mu stabilné výchovné prostredie, ktoré dieťa v jeho veku potrebuje. Jeho zdravotný stav mu nebráni, aby zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloletého, preto rozhodol o zverení mal. M. do osobnej starostlivosti otca. Pri svojom rozhodovaní o výške výživného vychádzal z podaného návrhu a sociálnej a životnej úrovne matky, a preto určil výživné s ohľadom na § 62 ods. 3 Zákona o rodine,

podľa ktorého každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa a vo zvyšnej časti návrh otca zamietol.

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie matka. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že vyjadrenia sociálnej pracovníčky zo správy ÚPSVaR

Martin, z ktorej vyplýva, že sobáš matky s manželom W. M. považujú za účelový považuje za neadekvátne a subjektívne a navyše čas ukázal, že i nesprávne. Konštatovala, že s manželom žije v usporiadanom manželstve a v súčasnosti sú rodičmi mal. Z., o ktorého sa spoločne starajú. V byte má svoje miesto i mal. M.. Jej manžel pracuje pre futbalový zväz, vykonáva funkciu futbalového rozhodcu a ona je na materskej dovolenke. Uviedla, že sa o dieťa vedela postarať vždy. Jediná vec, ktorá jej v tom bránila boli nevyhovujúce bytové podmienky. Aj keď sa dostala dočasne do takejto situácie, nenechala dieťa na ulici ani u cudzích ľudí, ale dočasne u jeho otca, ktorý sa s ním i dovtedy stretával. A keďže si svoju bytovú situáciu už vyriešila, nič jej nebráni, aby sa o dieťa opätovne starala tak ako to robila i predtým. Považovala správu detskej psychiatričky MUDr. U. L. za neobjektívnu, nakoľko bola vykonaná na podnet otca, len za jeho prítomnosti a bola neaktuálna. Je zrejmé, že súd môže rozhodnúť okamžite po psychologickom vyšetrení, ale časový rozdiel 10 mesiacov je neadekvátny a nemôže viesť a nemôže viesť k rozhodnutiu vo veci. Vyjadrila názor, že súd mal nariadiť znalecké dokazovanie znalca z odboru psychológia. V súčasnosti má s dieťaťom vytvorený silný citový vzťah, má dobrý vzťah i k jej manželovi a jeho matke. U nej by mohol vyrastať v kompletnej rodine, pričom u otca vyrastá v starom rodinnom dome so starými rodičmi. Otec dieťaťa trpí psychickou poruchou - schizofréniou. Keď si dieťa vyzdvihne, je často choré a s modrinami. Veci má špinavé, nemá dobré hygienické návyky, čo svedčí o tom, že výchovu dieťaťa otec nezvláda. Vyjadrila názor, že v takomto prostredí nemôže dieťa napredovať a môže ho to brzdiť v ďalšom rozvoji.

Otec k odvolaniu uviedol, že matka účelovo spochybňuje skutočnosti, ktoré boli pravdivo preukázané prvostupňovým súdom na základe listinných dôkazov a samotným výsluchom oboch rodičov maloletého dieťaťa. Prvostupňový súd vychádzal z vykonaného dokazovania a na jeho základe vecne správne rozhodol. Matka vo svojom odvolaní účelovo poukazuje na jeho zdravotný stav. Tieto jej účelové tvrdenia právne neobstoja, nakoľko z predloženého potvrdenia MUDr. Y.Z., mal súd preukázané, že je v liečbe jej ambulancie od februára 2011. Pri aktuálnej udržiavacej liečbe je jeho zdravotný stav stabilizovaný a na základe jej profesionálneho záveru, je schopný postarať sa o maloletého syna. Vyjadril názor, že takéto necitlivé prejavy matky, súvisiace s poukazovaním na jeho zdravotný stav sa javia ako dehonestujúce, s poukazom na argument, že je skutočne milujúcim otcom, ktorý by pre svoje dieťa urobil všetko na svete, o čom svedčí silná vzájomná emočná väzba na mal. dieťaťa. Poukázal na skutočnosť, že matka bola od vyhlásenia rozsudku, t.j. od 20.05.2014 za mal. synom len jedenkrát. Uviedol, že sa o mal. syna s láskou stará. Nie je pravdou, že by nedbal o hygienu alebo zdravotný stav svojho syna. Od času ako sa o neho výlučne stará pribral mal. M. za jeden rok o 4,5 kg. Vždy keď ide k matke je čistý, má ostrihané nechty, umyté zuby a je riadne upravený a oblečený. Keď mala mal. syna v osobnej starostlivosti matka, nikdy sa o neho nevedela postarať. To, že je v súčasnosti vydatá a má ďalšie dieťa, nie je presvedčivým argumentom, že sa vie o syna postarať. Vnímal ako nezodpovedné, že matka i jej manžel nepracujú, nemajú finančné prostriedky na zaplatenie nájomného a náklady na bývanie a stravu platí jej svokra. Tvrdenie matky, že žijú s manželom usporiadaným manželským životom považoval za zavádzajúce, nakoľko mu syn vždy po návrate od matky hovorí, že sa s W. hlasno hádajú. Manžela matky sa mal. syn bojí, pretože ho bije remeňom a dáva ho kľáčať. Keď sa blíži čas, že si má matka pre syna prísť, chlapec plače. Jeho prejavy sú dôkazom toho, že nemá k matke a jej partnerovi žiadny citový vzťah.

Kolízny opatrovník k odvolaniu matky uviedol, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení vyjadrení účastníkov v odvolacom konaní, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal dôvodnosť argumentácii, na ktorých matka maloletého dieťaťa založila svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nieje prípustné.